

TAFSIR AV Kapitel 20, Ta-Ha ~ Ta-Ha

Kapitel 20, Ta-Ha ~ Ta-Ha

Beskrivning:

Detta kapitel består av 135 verser och behandlar berättelsen om Moses och Adam, uppmanar profeten Muhammed ﷺ till tålamod och bön, samt påminner oss om konsekvenserna av otro.

Verserna 1-8 Koranens uppdrag och den som sände den

Gud informerar profeten Muhammed, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, att Han inte sände ner Koranen för att orsaka honom bekymmer, utan som en påminnelse för dem som fruktar Gud, en uppenbarelse från Den som skapade jorden och himlen, den Barmhärtige som är ovanför Tronen. Allt i himlarna och på jorden och däremellan tillhör Honom. Han vet vad människor håller dolt.

Verserna 9–99 Profeten Moses berättelse

Det som följer är den mest levande beskrivningen av Musa. Han är den profet som Gud talar mest om i Koranen och vars liv händelser återges ur olika vinklar så att hans personlighet framträder i olika perspektiv varje gång. Här nämns resan av Moses och hans familj från Madyan till Egypten. När han går mot ljuset hör han Guds röst som kallar honom. Moses samtalar med sin Herre i den heliga dalen. Gud säger åt honom att upprätta bönen för Hans åminnelse och ger honom två mirakel: hans stav blir till en orm när han kastar den på marken, och när han lägger sin högra hand mot sin vänstra sida kommer den fram vit och lysande.

Därefter berättar Gud om uppdraget han har blivit utvald för: att kalla farao till Guds väg. Moses ber Gud om stöd och att hans bror ska bistå honom. Gud accepterar hans bön och beviljar hans önskan och påminner honom om de välsignelser som han fått sedan sin födelse, när farao vid den tiden dödade alla israeliternas söner. Gud påminner vidare Moses om hur Han låtit honom gå igenom olika prövningar innan han slutligen kom till detta mäktiga ögonblick då han blev utvald som profet.

När farao såg Guds tecken kände han sig hotad och kallade till sig trollkarlar för en duell. Faraos trollkarlar utmanade Moses men erkände till slut sin Herres sanning. Därefter befallde Gud Moses att föra Israels barn ut ur faraos slaveri. Men när Moses gick till berget Toor för att ta emot Torah började hans folk dyrka en kalvstaty, vilseledda av Samiri. Moses förvisade honom och brände avguden. Syftet med alla dessa berättelser från det förflutna är att vi ska lära av dem.

Verserna 100–114 Straffet för dem som vänder sig bort från Koranen och scener från Uppståndelsens dag

Den som vänder sig bort från Koranen kommer att bära en fruktansvärd börda på Uppståndelsens dag. När basunen ljuder och Gud samlar de syndiga kommer de att mumla till varandra att de stannade bara tio dagar på jorden, men de mer insiktsfulla kommer att säga att deras vistelse på jorden bara var en enda dag.

På den dagen kommer Gud att spränga bergen till stoft och lämna en platt slätt, och människorna kommer att följa den som kallar, från vilken det inte finns någon flykt. Varje röst kommer att tystna inför den Barmhärtige. Endast viskningar kommer att höras. På Domedagen kommer förbön att

vara värdelös, utom för dem som Herren ger tillåtelse och vars ord Han godkänner. Alla ansikten kommer att ödmjuka sig inför den Levande, den Allseende. De som är tyngda av onda gärningar kommer att förtvivla, men den som har gjort rättfärdiga gärningar och trott behöver inte frukta orättvisa eller berövande.

Verserna 115–127 Änglarna böjer sig inför Adam och varningen mot Satan

Gud befalld änglarna att falla ned inför Adam och de gjorde det, men Satan vägrade. Gud sade till Adam att Satan är en fiende till honom och hans hustru och att han inte får låta honom driva dem ut ur Paradiset. Så länge han stannar i Paradiset kommer han inte att hungra, känna sig naken, bli törstig eller lida av solens hetta.

Men Satan viskade till Adam och lockade honom till "odödlighetens träd och ett evigt rike." Adam lydde inte sin Herre; både han och Eva föll för Satans viskningar och åt från trädet. De blev medvetna om sin nakenhet och började täcka sig med löv.

Senare förde Herren honom nära, accepterade hans ånger och vägledde honom. Gud förvisade dem från Paradiset. Gud sade till dem att den som följer Hans vägledning när den kommer inte ska gå vilse eller falla i elände, men den som vänder sig bort från den ska få ett liv av stor svårighet. Gud lovar att den som vänder sig bort ska uppväckas som blind på Uppståndelsens dag. Han kommer att fråga Gud varför han uppväcktes blind när han tidigare hade syn. Guds svar blir att eftersom han ignorerade Guds uppenbarelser när de kom till honom är det rättvist att han ignoreras på denna dag. Så belönar Gud dem som går för långt och inte tror på Hans uppenbarelser. Gud säger att det största och mest bestående straffet är i det kommande livet.

Verserna 128–129 Lärdomar från tidigare nationer

Drar de inte lärdom av de många generationer som Gud förstörde före dem, vars boningar de nu vandrar genom? Det finns verkligen tecken i detta för den som har förstånd. Om det inte vore för ett förutbestämt Ord från Herren skulle de redan ha blivit förstörda. Deras tid är fastställd.

Verserna 130–132 Råd till profeten

Profeten Muhammed får höra att han ska vara tålmodig med vad de säger och prisa sin Herre före solens uppgång och nedgång, under natten och i början och slutet av dagen, så att han finner tillfredsställelse. Han får av Gud höra att han inte ska längta efter det som Gud har gett vissa att njuta av i detta liv. Gud prövar dem genom detta, men Herrens försörjning i det kommande livet är bättre och mer varaktig.

Profeten Muhammed får höra av Gud att han ska befalla folket att be och själv vara ståndaktig i bönen. Gud ber inte någon att ge Honom försörjning, Han försörjer alla, och belöningen i det kommande livet tillhör de gudfruktiga.

Verserna 133–135 Polyteisternas envishet och dess konsekvenser

De otroende frågar varför profeten Muhammed inte kommer med ett tecken från sin Herre. Gud säger till dem att de fick tydliga bevis i de tidigare skrifterna om profeten Muhammeds ankomst. Om Gud hade förstört dem genom straff innan denna Sändebud kom, skulle de ha klagat och sagt att om Gud bara hade sänt dem ett sändebud skulle de ha följt Hans uppenbarelser innan de drabbades av förödmjukelse och skam. Profeten Muhammed får höra att säga: vi väntar alla, så fortsätt ni att vänta; till slut kommer ni att få veta vem som har följt den raka vägen och blivit rätt vägled.

[KAPITEL 20](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 21, al-Anbiya ~ Profeterna](#)

[TAFSIR AV Kapitel 19, Maryam ~ Maria»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)

- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)